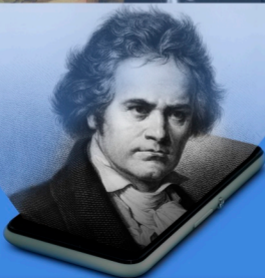

فناوری و فردای موسیقی

فناوری و فردای موسیقی

اگر جیمی هندریکس زنده می‌ماند، امروز چه می‌کرد؟ جیمی هندریکس گیتارنواز آمریکایی به باور بسیاری از اهل فن بزرگ‌ترین نوازنده‌ی تاریخ بود و کسی نیامد که بهتر از او گیتار الکتریک را بشناسد. اگر او هنوز زنده بود، از نظر موسیقایی چه تفاوت‌هایی در کارش پدید می‌آمد؟ جیم موریسن چه؟ اگر امروز اینجا بود، چقدر شعرهایش تغییر می‌کرد؟ چقدر لمن و منش آواز فواندنش متفاوت می‌شد؟ جیم موریسن هم به گفته‌ی کارشناسان مختلف، از برجسته‌ترین ترانه‌سرایانی بود که موسیقی و مردم آمریکا و جهان به خود دیدند. حتی درباره‌ی زندگی‌اش فیلمی هم ساخته شده است. فیلی از این هنرمندان جوان و توانا جهان را زود ترک کردند و چه بسا که حتی نیمی از ذوق و توان خلق خود را هم به فعل درنیاموردند.

فناوری و فردای موسیقی

اگر این‌ها امروز بودند، چه آثاری می‌ساختند؟ شاید بتوان همین پرسش را درباره‌ی کسانی چون بتهوون و موتسارت هم طرح کرد. راستش از نوجوانی فکر می‌کردم که اگر موتسارت در سده‌ی بیستم به دنیا می‌آمد، متما ستاره‌ی راک می‌شد و اگر فرانتس لیست امروز اینجا بود، از آن هنرمندان پر شر و شوری می‌بود که دنیا برای کم است. شاید حتی شوپن هم از برجسته‌ترین آهنگ‌سازان فیلم می‌شد - آخر همه‌ی آثارش پر است از تصویر و حرکت.

[parsmusicinstitute](https://www.parsmusicinstitute.com)

www.parsmusic.info

فناوری و فردای موسیقی

راستش هنوز هم وقتی چنین پرسش‌هایی طرح می‌کنیم، انگار تخیلاتمان را رها کرده‌ایم تا در سرزمین شگفتی‌ها و آرزوها سیر کند و حاصلش هم چیزی نخواهد بود، مگر داستان‌هایی خیالی؛ اما فناوری‌های موسیقایی و تصویری در چنان مسیری افتاده است که دیگر خیلی هم از روزی دور نیستیم که کنسرتی از جیمی هندریکس با تجهیزات تازه و امکانات امروزی تماشا کنیم! راستش شاید روزی را ببینیم که سمفونی دهم بتهوون سافته شده است و عده‌ای فریاد سر می‌دهند که با میراث هنری استاد بزرگ چنین تفریقاتی روا نیست و عده‌ای دیگر هم فغان می‌کنند که ما منتظر سمفونی یازدهم هستیم. عده‌ای هم در آن بین می‌نشینند و مامصل بمث آن دو دگر را نظاره می‌کنند.

[parsmusicinstitute](https://www.parsmusicinstitute.com)

www.parsmusic.info

فناوری و فردای موسیقی

در بسیاری از کشورها رسم است که ترانه‌های روز را در فهرست‌هایی گرد می‌آورند و یکی از کارشناسان این فهرست‌بندی‌ها به نام مارک بیومانت، چندی پیش در مصاحبه‌ای پیش‌بینی کرد که «فهرست‌های سال ۲۰۴۶ انباشته خواهد شد از ترانه‌هایی که روبات‌های آهنگ‌ساز با استفاده از الگوریتم‌های اسپاتیفای و آی‌تونز ساخته‌اند.» این پیش‌بینی خیلی هم عجیب نیست، چراکه از همین حالا برنامه‌های و گدهایی تولید شده است که می‌توان به کمکشان موسیقی ساخت. از سوی دیگر فناوری‌های دیگری چون «دیپ فیک» یا «ژرف‌تقلید» به ما امکان داده است تا حتی به کمک یک عکس ساده‌ی فودمان، کلپی درست کنیم که صورتمان روی تن و بدن مثلا مایکل جکسون افتاده است. احتمالا فودتان هم از نرم‌افزارهای ژرف‌تقلیدگر استفاده کرده‌اید و می‌دانید که از چه سخن می‌گوییم. حالا فکرش را بکنید که چندی دیگر، عملا فناوری‌هایی پدید خواهد آمد که جیم موريسن یا جیمی هندریکس یا هرکس دیگری را زنده می‌کند و از اعماق تاریخ به صحن کنسرت می‌آورد؛ شاید!

parsmusicinstitute

www.parsmusic.info